

Roald Dahl a fost spion, pilot militar de elită, istoric al ciocolatei și inventator în domeniul medicinei. Este, de asemenea, autorul volumelor *Charlie și fabrica de ciocolată*, *Matilda*, *Marele Uriș Prietenos* și a multe alte povești extraordinare. Rămâne povestitorul nr. 1 din întreaga lume.

Quentin Blake s-a născut pe 16 decembrie 1932. Primele sale desene au fost publicate în revista de umor și satiră *Punch* când avea șaisprezece ani. A continuat să deseneze pentru revistele *Punch* și *The Spectator* și în 1960 a intrat în lumea cărților pentru copii realizând ilustrațiile pentru volumul *A Drink of Water* de John Yeoman. În afară de meseria de ilustrator, Quentin Blake a predat timp de douăzeci de ani la Royal College of Art. Cărțile sale au fost recompensate cu numeroase premii și distincții, printre care Whitbread Award, Kate Greenaway Medal, Emil/Kurt Maschler Award și premiul internațional Bologna Ragazzi. În 2002 a primit Premiul Hans Christian Andersen pentru ilustrație, în 2004 i s-a decernat titlul de Cavaler al Ordinului Artelor și Literelor, iar în 2007 a fost ridicat la rangul de Ofițer al aceluiași ordin.

ROALD
DAHL

Domnul Fox, vulpoi fantastic

Ilustrații de Quentin Blake

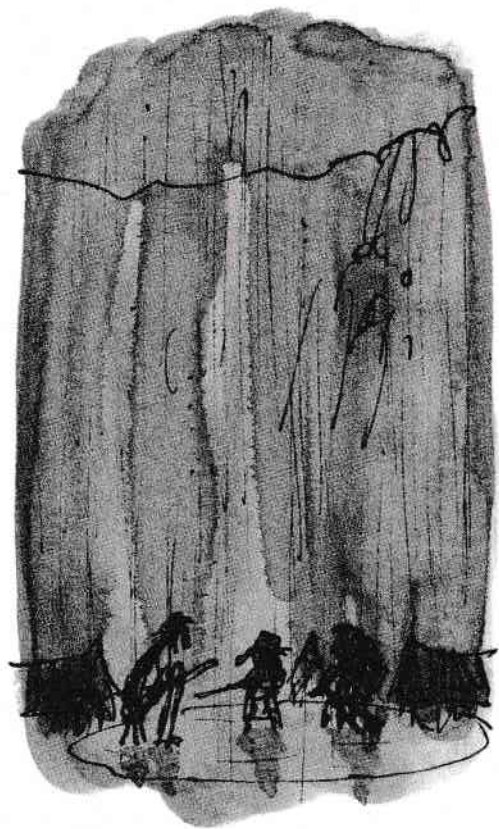
Traducere din engleză
de Florin Bican

arthur

— Așa e, zise Bean. Din clipă-n clipă o să-ncerce să scape. Stați cu armele pregătite.

Stăteau așa, la gura vizuinii, așteptând să iasă domnul Fox.

Și, din câte știu eu, încă mai așteaptă.

Cuprins

1. Cei trei fermieri.	7
2. Domnul Fox.	13
3. Împușcături sub clar de lună	16
4. Cazmalele groazei	22
5. Excavatoarele groazei.	28
6. Care pe care.	33
7. Nu-l lăsăm noi să ne scape	38
8. Vulpile încep să flămânzească	41
9. Domnul Fox are un plan	45
10. Cotețul de pui numărul unu al lui Boggis. . .	49
11. O surpriză pentru doamna Fox	56
12. Bursuc	59
13. Uriașul depozit al lui Bunce	65

LIBRIS | **we know books**

14. Bursuc are îndoieli.....	74
15. Pivnița secretă cu cidru a lui Bean.....	78
16. Femeia.....	85
17. Marele ospăț.....	90
18. Așteptarea continuă.....	99

POVEȘTILE SUNT BUNE PENTRU TINE.

Roald Dahl a fost spion, pilot militar de elită, istoric al ciocolatei și inventator în domeniul medicinei. Este, de asemenea, autorul volumelor *Charlie și fabrica de ciocolată*, *Matilda*, *Marele Uriăș Prietenos* și a multe alte povești extraordinare. Rămâne povestitorul nr. 1 din întreaga lume.

ROALD DAHL

„Dacă ai gânduri bune, ele îți vor lumina fața precum razele de soare și vei arăta întotdeauna minunat.“

CREDEM ÎN FAPTELE BUNE

De aceea, zece la sută din toate veniturile Roald Dahl *se îndreaptă spre organizațiile noastre de caritate partenere. Am sprijinit cauze precum: îngrijirea copiilor asigurată de asistente medicale specializate, subvenții pentru familiile în dificultate și programe de informare educaționale. Vă mulțumim că ne ajutați să susținem această activitate vitală.

Pentru mai multe informații, vizitați www.roalddahl.com.

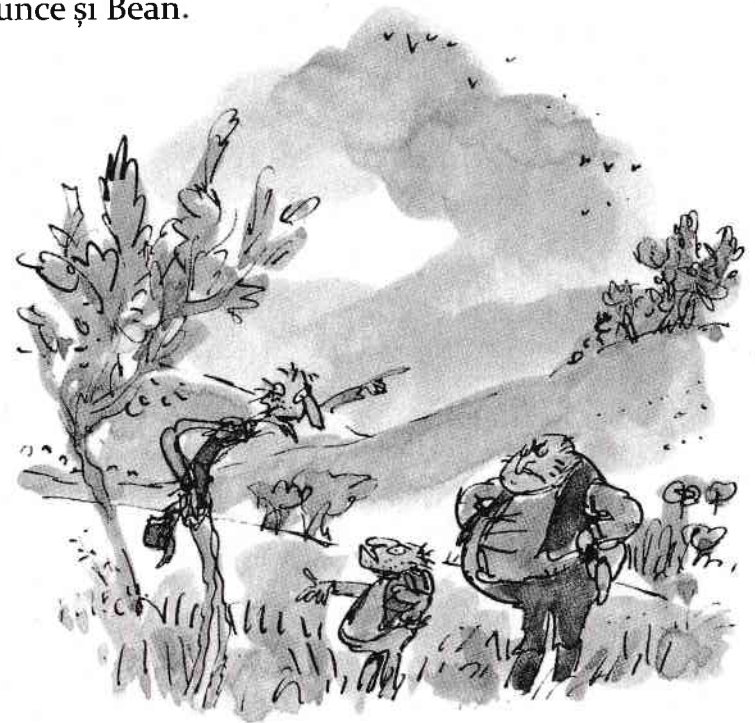

The Roald Dahl Charitable Trust este o fundație umanitară înregistrată în Marea Britanie (nr. 1119330).

* Procentul este calculat din suma netă a veniturilor rezultate din drepturile de autor.

1 | Cei trei fermieri

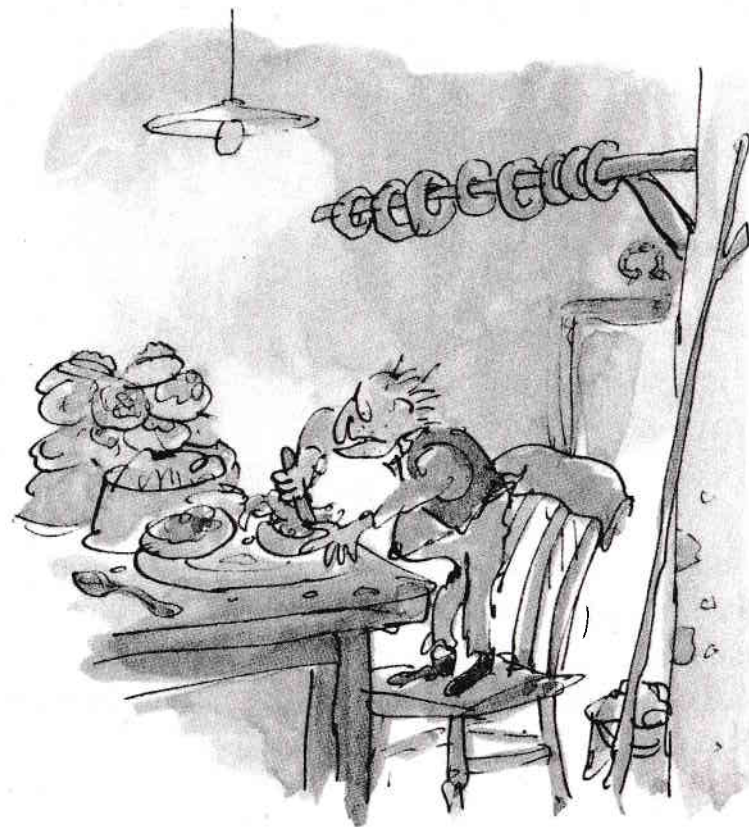
Jos, în vale, erau trei ferme. Proprietarii lor se descurcaseră de minune. Ajunseseră oameni pricopsiți. Pe cât de pricopsiți, pe atât de afurișiți. Toți trei erau cam la fel de afurișiți și de mizerabili. Numele lor erau Boggis, Bunce și Bean.

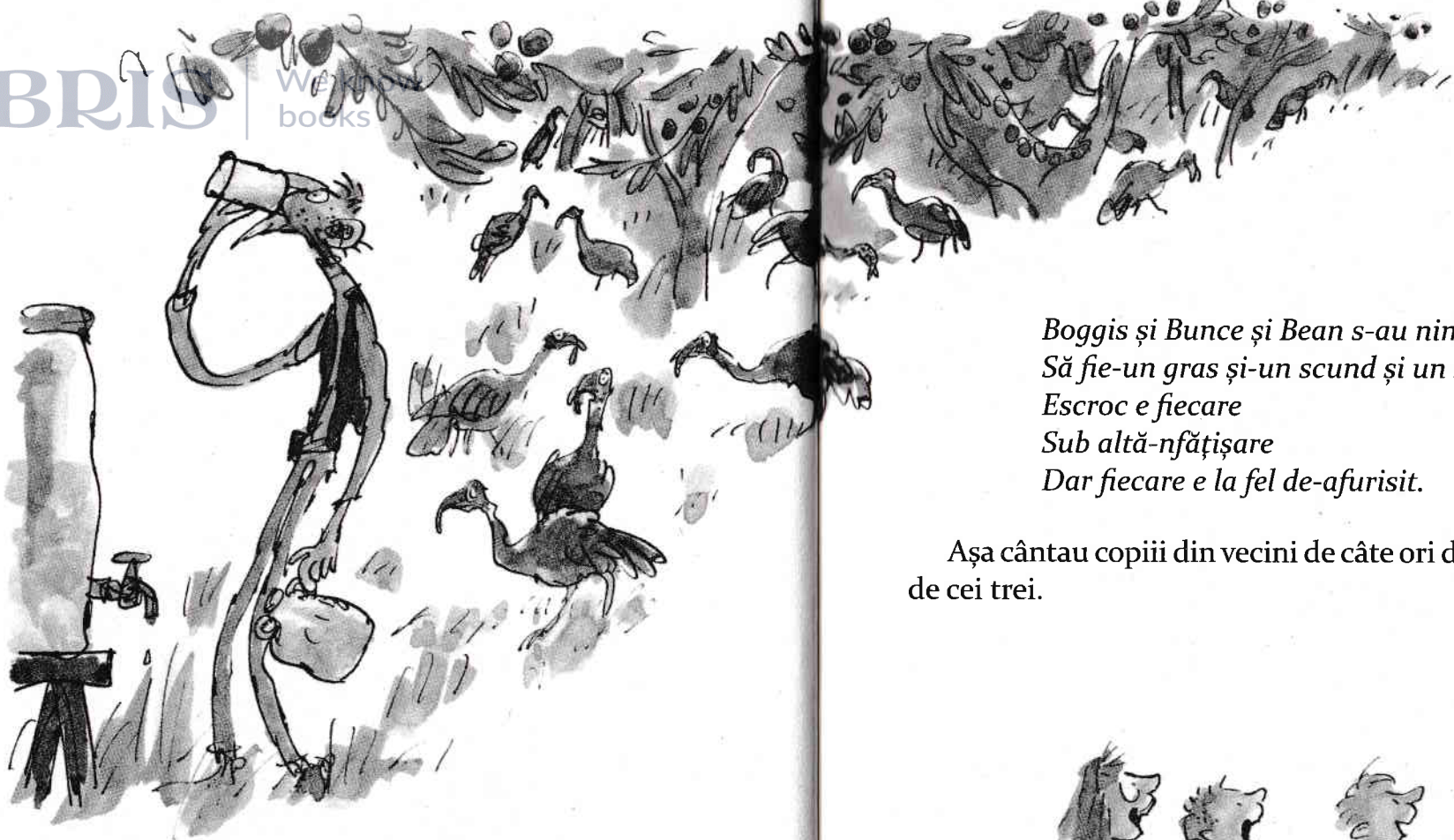

Boggis avea o fermă de găini. Creștea acolo pui și găini cu miile. Era enorm de gras. Asta din cauză că mânca în fiecare zi câte trei pui fierți, îngropați sub un morman de găluște, la micul dejun, la prânz și la cină.

Bunce avea o fermă de rațe și găște. Creștea acolo rațe și găște cu miile. Arăta ca un pitic burduhănos. Era atât de scund, încât bărbia nu i-ar fi ieșit la suprafață nici în zona cu apă mică a unui bazin de înot pentru copii. Hrana lui consta din gogoși și ficiați de gâscă. Zdrobea ficiații până obținea o pastă scârboasă cu care umplea gogoșile. Din cauza acestui regim suferea în permanență de crampe la burtă și era peste poate de arțăgos.

Bean avea o fermă de curcani și o livadă de meri. Creștea curcani cu miile în livada lui plină de meri. Nu mânca niciodată hrană solidă, de niciun fel. În schimb bea vedre de cidru tare, făcut din merele lui din livadă. Era slab ca un țâr și cel mai isteț dintre ei.

*Boggis și Bunce și Bean s-au nimerit
Să fie-un gras și-un scund și un sfrijit.
Escroc e fiecare
Sub altă-nfățișare
Dar fiecare e la fel de-afurisit.*

Așa cântau copiii din vecini de câte ori dădeau cu ochii de cei trei.

2 | Domnul Fox

Sus, pe deal, deasupra văii, era o pădure.

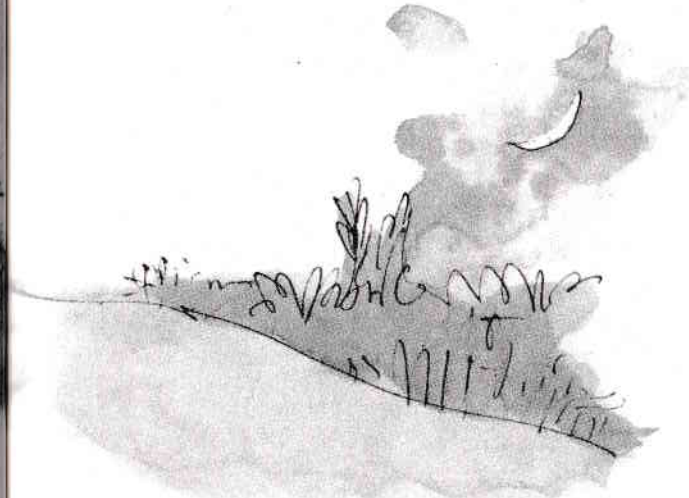
În pădure – un copac uriaș.

La rădăcina copacului – o vizuină.

În vizuină locuiau domnul și doamna Fox, împreună
cu cei patru vulpei ai lor.

În fiecare seară, după ce se întuneca, domnul Fox îi
spunea doamnei Fox:

— Deci, draga mea, ce să fie? O găină durdulie de la
Boggis? O rață sau o găscă de la Bunce? Sau un drăgălaș
de curcan de la Bean?

De-ndată ce doamna Fox îi spunea ce-și dorește, domnul Fox se furișa în vale la adăpostul întunericii și se servea.

Boggis, Bunce și Bean știau prea bine ce se întâmplă și turbau de furie. Nu erau genul de oameni care să dăruiască ceva cu plăcere. Cu atât mai puțin le plăcea să li se fure ce era al lor. Așa că, noapte de noapte, își lua fiecare pușca și se pitea la pândă în întuneric, fiecare la ferma lui, sperând să prindă hoțul.

Dar domnul Fox era prea isteț pentru ei. De fiecare dată se apropia de fermă cu vântul în față, ceea ce însemna că, dacă în umbrele spre care se îndrepta se ascundea

cineva, vântul purta de departe mirosul drept în nasul domnului Fox. Astfel, dacă domnul Boggis se ascundea, de pildă, după cotețul de pui numărul unu, domnul Fox îl adulmea de la cincizeci de metri și își schimba rapid

direcția, cotind-o spre cotețul de pui numărul patru, din celălalt capăt al fermei.

— Fir-ar să fie de bestie mârșavă! urlă Boggis.

— Ce-aș vrea să-i dau o bătaie soră cu moartea! spuse și Bunce.

— Trebuie ucis! urlă Bean.

— Da, dar cum? i-o întoarse Boggis. Cum oare să prindem pacostea asta?

Bean se scobi delicat într-o nară, cu degetu-i lung.

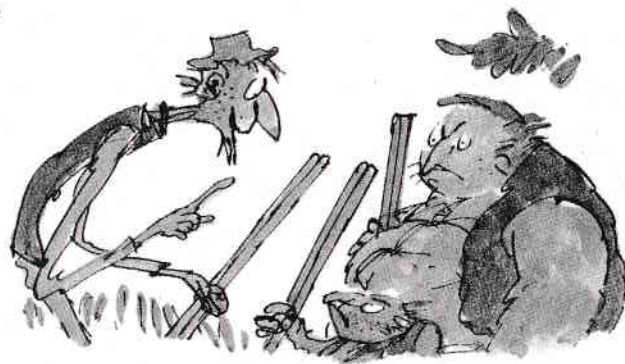
— Am un plan, anunță el.

— Du-te de-aici, i-o reteză Bunce, că tu n-ai avut niciodată un plan ca lumea.

— Tacă-ți fleanca și-ascultă la mine, nu se lăsă Bean. Mâine-noapte o să ne-ascundem toți trei la gura vizuinii vulpoiului. O s-așteptăm acolo până iese. Și când scoate capu'... *Poc! Poc-poc-poc...*

— Deștept plan, n-am ce zice, făcu Bunce. Da' mai întâi tre' să-i găsim vizuina.

— Dragul meu Bunce, se umflă în pene Bean, deja am găsit-o. E sus în pădure, pe deal. La rădăcina unui copac uriaș...

— Deci, draga mea, întrebă domnul Fox, ce să fie în noaptea asta?

— Aş propune ca în noaptea asta să mâncăm nişte raţă, îi răspunse doamna Fox. Adu două raţe mai grase, te rog. Una pentru noi, una pentru copii.

— Foarte bine, atunci – raţe o s-aduc, spuse domnul Fox. Tot ce-are Bunce mai bun!

— Dar vezi să umbli cu grijă, îl sfătui doamna Fox.

— Dragă mea, spuse domnul Fox, pot să-i adulmec pe prostovaniia ăia de la o poştă. Pot chiar simţi mirosul fiecărui în parte. Boggis împrăştie o duhoare pestilenţială de piele de pui intrată-n putrefacţie. Bunce pute a ficaţi de gâscă de-ţi mută nasul din loc. Cât despre Bean, aburii de cidru plutesc în jurul lui ca o perdea de gaze otrăvitoare.

— Aşa o fi, dar tu umblă cu grijă, spuse doamna Fox. Doar ştii că toţi trei stau la pândă şi te aşteaptă.

— Hai, nu-ţi face griji din pricina mea, o încurajă domnul Fox. Ne vedem mai târziu.

Poate că domnul Fox nu ar mai fi fost chiar atât de sigur de sine dacă ar fi ştiut *unde anume* stăteau la pândă cei trei fermieri chiar în acea clipă. Erau fix la intrarea vizuinii, ghemuiţi fiecare în dosul câte unui copac, cu puşca pregătită. Ba mai mult, îşi aleseseră poziţiile cu